

„Івацэвіцкі веснік № - 2003г - 25 лістапада

27 лістапада - 100 гадоў з дня нараджэння пісьменніка, рэвалюцыянеры і грамадскага дзеяча, нашага земляка Піліпа Сямёнаўіча Пестрака

Мы жывём у славутых мясцінах

Мне Піліп Сямёнаўіч Пестрак вядомы па расказах настаўнікаў, па выставе кніг, па стэндзе, якія ёсць у нашай школе, а яшчэ - па музеі ў в. Сакоўцы, бо там працуе моя мама, і я там часта бываю. Цікава ўбачыць рэчы Піліпа Сямёнаўіча Пестрака, якія перадалі музею сваякі пісьменніка, пачытаць вершы, якія таксама ёсць тут.

Вельмі прыемна ўсведамляць, што жывём у славутых мясцінах, маём магчымасць карыстацца ўсім духоўным, багаццем, што пакінуў нам пісьменнік-зямляк.

Алена ХОМІЧ,
вучаніца 8 класа Мілей-
каўскай базавай школы.

Мерапрыемствы, прысвечаныя 100-годдзю з дня нараджэння Піліпа Сямёнаўіча Пестрака

1. "Жыццё, упісаное ў летапіс Івацэвіча" - літаратурная вечарына. Адбудзенца яна ў чытальняй зале цэнтральнай бібліятэкі ў г. Івацэвічы 27 лістапада. Пачатак у 15.00.

2. Урачысты вечар, прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння П.С.

Пестрака. Ён пройдзе ў Бусякскім сельскім клубе 29 лістапада, пачатак у 12.00.

3. Канферэнцыя па кнізе П.С. Пестрака "Сустрэнемся на барыкадах" - Косаўская СШ, 28 лістапада 2003 года, пачатак у 14.00.

4. Экскурсія школьнікаў у музей пісьменніка ў в. Сакоўцы.

Падобныя мерапрыемствы пройдуць ва ўсіх школах і бібліятэках раёна.

Аргкамітэт.

Піліпавіч, які ўжо на пенсіі. Вікенцій Іванавіч Мароз папрасіў Анатоля Піліпавіча Пестрака падзяліцца ўспамінамі аб сваім жыцці, аб бацьку, на што ён ахвотна згадзіўся.

— Пачну з сясцёр. З адной з іх мы нарадзіліся ў адзін дзень і час. Двойняты. Летам у пачатку вайны яна згубілася пад г.Лідай у час авіяцыйнага налету нямецкіх самалётаў. Да гэтага часу невядома, дзе яна. Другая сястра Надзея жыве ў Маскве, у яе сваім дому, дачка, унучка.

Пра нашае партызанскае жыццё нічога не помню, быў занадта малы.

Бацька працаваў выключна па начах, усюноч крочыў па кабінечке, потым сядзе за стол, нешта пісаў, зноў хадзіў узд-уперад і так усю ноч.

Грамадская дзейнасць бацькі пачалася яшчэ перад вайною. Ён быў дэпутатам Вярхоўнага Савета СССР. Пасля вайны працаваў міністрам культуры (як цяпер бы сказаў). Пасля — работа ў Саюзе пісьменнікаў і г. д.

Бацька расказваў вельмі шмат пра сваё турэмнае зняволенне, ён прасядзеў 11 год у турмах Задній Беларусі.

Часта бываў за мяжой, асабліва ў Польшчы. Таксама бываў у Францыі, Чэхаславакіі, Аўстріі, Венгрыі і другіх месцах.

Да яго прыязджала і звярталіся па дапамогу мноў людзі. Як сваякі, так і землякі. Ён, як мог, стараўся дапамагчы. У асноўным праблемы тычыліся, як я памятаю, розных даведак, дакументаў, якія былі вельмі патрэбны для людзей.

Бацька быў супярэчлівым чалавекам, як тая эпоха. Усялякае было, памятаецца толькі добрае. Ён адносіўся да рэлігіі з вялікай павагай, што я і піданяў ад яго.